

Hvala za besedo spoštovani g. predsednik, spoštovani zbrani.

K besedi se javljam kot predsednik Zveze slovenskih častnikov, in podpiram nastope in izjave, ki opozarjajo na nevarnosti, ki jih prinaša zniževanje proračunskih sredstev ne le za obrambno-zaščitne strukture in vojsko ampak za vse obrambno-varnostne sestave v Republiki Sloveniji. Vedno kadar uspemo na teh strukturah domnevno nekaj prihraniti, kasneje te prihranke drago plačujemo. Zato je na takšnih obravnavah kot je današnja, čeprav je vezan le na rebalans proračuna za letošnje leto, potrebno od besed in podpore preiti k dejanjem. V nadaljevanju v sklopu današnje razprave želim opozoriti na dve zadevi.

Slovenija je v pogledu investicij na obrambno-vojaškem področju na zadnjem mestu v EU in predzadnjem v Zavezništvu če štejemo tudi Islandijo, ki pa nima vojske. To ni zaradi tega, ker imamo neustrezno razmerje med izdatki za osebje, delovanje in investicije, s čimer tudi v javnosti pogosto opozarjamo na neustrezen način, ampak zato ker ne izpolnjujemo zavez in obljub glede deleža izdatkov za obrambno-zaščitne namene. Glede investicij smo v situaciji, ko ni virov niti zato, da bi enotno oblekli vse vojake, ki jih imamo. Uniformnost pripadnikov vojske je v primerjavi z ostalimi uniformiranimi strukturami v Sloveniji najslabša in bolj spominja na vojaške začetke v treh primerih iz slovenske vojaške zgodovine. Na to nas tako častniki kot podčastniki in vojaki opozarjajo tudi preko Zveze slovenskih častnikov.

Še bolj pa tudi v ZSČ ugotavljamo in evidentiramo zaskrbljenost in opozarjanje glede nameravanega zniževanja plač in dodatkov za delo v neugodnih delovnih pogojih, ponoči ali v nedeljah in ob praznikih. Gre za dodatke, ki uniformirane poklice loči od ostalih v javnem sektorju oziroma administracijah. Priznajmo, da gasilca, vojaka ali policaja, ki se je za državo še pripravljen izpostavljati v neugodnih razmerah poceni plačujemo. Zato so predlogi, da se znižajo tovrstni omenjeni dodatki prej usmerjeni proti funkcionalni učinkovitosti države in njenih služb, kot pa v realne prihranke. Ne bi smeli zanemariti, da ljudje, ki v zaščitno-reševalnih in obrambno-vojaških strukturah profesionalno in z veliko mero pripravljenosti delujejo v vseh okoliščinah in časih. To dokazujejo tudi v teh dneh, ko narava zopet kaže vso nepredvidljivost in s poplavami ogroža tisoče domov in ljudi. Tudi zaradi tega so gasilske, vojaške in policijske strukture tako visoko na lestvicah javnega zaupanja. Zato je treba v namerah, da jim bodo znižali že tako nizke prihodke, prepoznati

najprej poskus vplivanja na njihovo pripravljenost in učinkovitost, pa tudi siljenje v dejanja po katerih bi zdrsnili na lestvicah javnega zaupanja.

Naj zaključim, da v evropskem in drugih okoljih, zlasti na ekonomskem področju poznamo izraz »opportunity cost«, ki lahko daje odgovor tudi pri proračunskem financiranju glede vprašanja, ali so prihranki dejansko tudi nižji skupni stroški, v našem primeru države.

Hvala za vašo pozornost.